John Cage

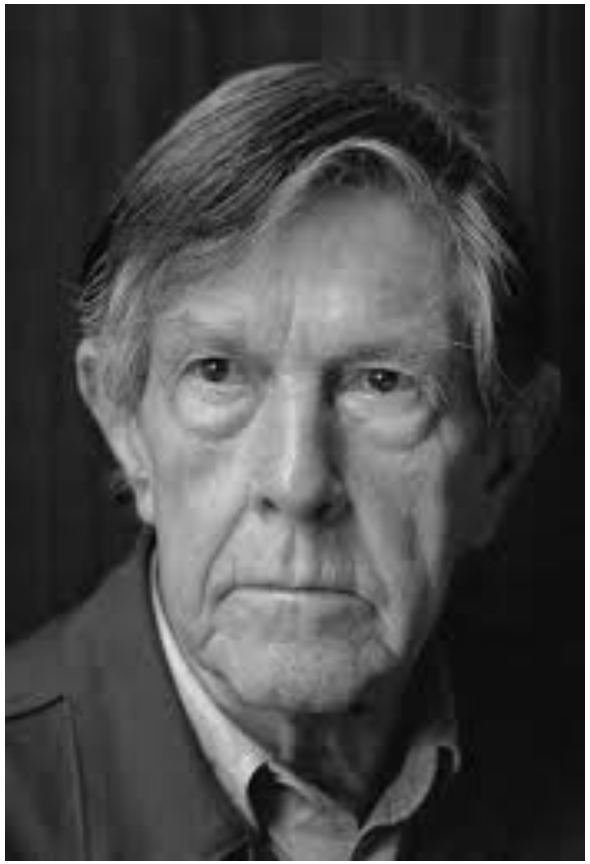

John Cage ur. 5 września 1912 w Los Angeles, zm. 12 sierpnia 1992 w Nowym Jorku – amerykański kompozytor muzyki współczesnej.

Naukę muzyki rozpoczął Cage od gry na fortepianie. W 1931 r. wyjechał w podróż po Europie, podczas której podjął decyzję o rozpoczęciu profesjonalnych studiów muzycznych. Po powrocie studiował kompozycję u Henry'ego Cowella w Nowym Jorku, a potem (w latach 1933-34) u Arnolda Schönberga. Z tego okresu pochodzą pierwsze kompozycje Cage’a, przeznaczone głównie na fortepian. W 1937 r. Cage przeniósł się do Seattle, gdzie pracował jako pianista — akompaniator do tańca.

W 1938 r. założył orkiestrę perkusyjną, z którą badał różne nowe możliwości brzmieniowe. Zaczął też używać środków elektronicznych (gramofony o zmiennych szybkościach w *Imaginary Landscape no.1,* 1939 r.) i wynalazł *fortepian preparowany*, z którego można było wydobywać osobliwe, perkusyjne dźwięki, wkładając pomiędzy struny rozmaite obiekty — kawałki skóry, filcu, śrubki i gwoździe. Ten instrument, któremu wróżono przetrwanie jednego sezonu, do tej pory jest wykorzystywany przez niektórych kompozytorów. W tym czasie nawiązał też Cage współpracę z Mercem Cunninghamem, jednym z najwybitniejszych przedstawicieli baletu nowoczesnego.

Ważniejsze kompozycje:
Kwartet na instrumenty perkusyjne (1935),
Construction in Metal na zespół perkusyjny (1937–39),
Living Room Music (1940),
Amores na zespół perkusyjny (1942),
Imaginary Landscapes na orkiestrę (1942),
balet The Seasons (1947),
Music of Changes (1951),
Koncert fortepianowy (1957),
Winter Music na 1–20 fortepianów (1957),
Music for Amplified Toy Pianos (1960),
The Marrying Maiden na taśmę (1960)

Utwory audiowizualne

- Musicircus (1967)

Cheap Imitation na orkiestrę (1970),

- Bird Cage, collage film. H.G. Helms (1972),
- Quartette I–VIII na orkiestrę (1977),
- Telephones and Birds na 3 wykonawców (1977),
- Composition in Retrospect, muzyka komputerowa (1981),
- Atlas borealis na głosy i orkiestrę (1982),
- Postcard from Haeven na 1–20 harf (1982),
- A Collection of Rocks na orkiestrę bez dyrygenta (1984),
- Ryoanji na głosy i orkiestrę (1985).

W swych ekstrawaganckich realizacjach poszedł dalej niż jakikolwiek inny kompozytor współczesny. Przykładami utworów, które zainicjowały dyskusję o granicach muzyki były Tacet 4' 33" – 4 minuty i 33 sekundy ciszy, „granej" przez orkiestrę lub jakikolwiek instrument czy zespół, lub też Imaginary Landscape No. 4, w którym muzyką są dźwięki dobiegające z 12 radioodbiorników obsługiwanych przez 24 osoby regulujące długość fal oraz głośność. Wszystkie te dokonania nie były żartami, lecz miały, według kompozytora, istotne – filozoficzne i kulturowe – uzasadnienie.
https://www.youtube.com/watch?v=JTEFKFiXSx4

Cage wprowadził termin "fortepian preparowany", którym określił fortepian poddany modyfikacjom lub wykorzystywany w sposób różniący się od tradycyjnej techniki. Najczęstszym sposobem na jego preparowanie było zakładanie na struny stalowych nakrętek.

Sonata V na fortepian preparowany

https://www.youtube.com/watch?v=jRHoKZRYBIY

Living Room Music to kompozycja muzyczna Johna Cage'a , skomponowana w 1940 roku. Jest to kwartet na nieokreślone instrumenty, z których wszystkie można znaleźć w salonie typowego domu, stąd tytuł https://www.youtube.com/watch?v=xnciJhue24o

Imaginary Landscape No. 4
(March March 2) to kompozycja dla 24 wykonawców na 12 radiotelefonach i dyrygenta amerykańskiego kompozytora Johna Cage'a i czwarta z serii *Imaginary Landscapes* . Jest to pierwsza rata, w której w ogóle nie ma żadnych instrumentów perkusyjnych, a pierwsza kompozycja Cage'a w całości oparta na operacjach losowych.
https://www.youtube.com/watch?v=oPfwrFI1FHM